

אגרא דכלה

כבוד י"י לעולם, אז ישמח י"י במעשיו [תהלים קד לא], שמח לא נאמר אלא ישמח, והבן. וז"ש הקדוש [תרגום יונתן ב"ע] אעדו ית יצרא בישא מן לבכון, ר"ל רק הסירו את היצר מלבכם, ומן יד אתגלי וכו' ותיכף יתגלה לכם שהיצר הוא רק כבוד י"י, מלבוש לניצוצי קדושתו ית' ובתוכו י"י, ומדוע יתפתה האדם למלבוש ולא יתבונן על פנימיות המלך, והבן מאוד ויונעם לנפשו:

ויקרב את המנחה וכו' ויקטר על המזבח מלבד עולת הבוקר. ביותר היה לו לומר מלבד עולת הבוקר אצל העולה. וצריך לומר כפירוש רש"י דקאי אכל הנך דלעיל. והנה העמיק רש"י ז"ל עוד ופירש, כל אלה עשה אחר עולת התמיד, והנה למה לא כפשוטו שכל אלה יעשה חוץ העולת התמיד. והנראה דהנה לפי"ו יקשה דהוה ליה למימר זה אחר כל הקרבנות, על כרחך צריך לומר דהאי מלבד פירושו אחר, ולכן לא אמר זה אחר השלמים, דבאמת השלמים היו קודם עולת התמיד, וכן פירשו כמה מהמפרשים. אבל תגול התימה בעיני למה לא הקדים הכתוב לומר הקרבת השלמים, וגם בציווי משה נראה דהציווי היה מקודם להקריב החטאות והעולות. והנראה דהנה יש לדקדק בכתוב למה בעולה ומנחה הכתובים מקודם (נאמר) ויקרב, ובשלמים אמר וישחט. ונראה דהקרבה מיקרי גמר ההקרבה כולה היינו הקטרת אימורין, והנה כן היה המעשה, דשחיטת התמיד היה קודם הכל, ואח"כ שחיטת החטאות והעולות, ואח"כ שחיטת השלמים והקטרת אימוריהן תיכף בסמוך, ואח"כ הקטרת איברי התמיד, ואח"כ הקטרת אימורי החטאות ונתחי העולות, ובוה יונח הכל, דהפסוקים נכתבים כסדר שחיטתן, ובחטאות ועולות כתיב ויקרב דמשמע ההקרבה כולה זה היה אחר עולת הבוקר, באינן השלמים היה הקטרת אימוריהן קודם הקטרת איברי התמיד, וישחט אח השור וכו' זה היה באמת אחר שחיטת הכל, והבן. ובוה יונח לנו דנאמר בפסוק וישחט את השור וכו' ויזרקו וכו' ואת החלבים וכו' ויקטר החלבים וכו', מה שלא נאמר כן כל סדר ההקטרה באינן הקרבנות, אך הוא להורות דבשלמים היתה השחיטה וההקטרה ביחד בלא הפסק, ומשמעו זאת התורה איך הש"י מחבב ישראל עם קרובו, שתיכף בהתחילם להקריב על חטאתם אשר חטאו, תיכף נתרצה בהטיל שלומם עמהם, על כן מיהר בכיבוד להקדים כל סדר השלמים מסדר החטאות ועולות, והבן:

ויאמר משה זה הדבר אשר צוה י"י תעשו וירא וכו'. לא פורש מה יעשו, אם הכוונה על הקודם כבר אמר ולא היה ליה למימר רק דעו שירא אליכם וכו', ואם על האמור למטה הנה זה אמירה בפני עצמה אחר כך. אך הוא שמשה אמר להם למעלה שיעשו הקרבנות וסיים כי היום כו', וא"כ היה מקום לשיעשו הקרבנות עבור זה, וזה מיקרי ג"כ להנאת עצמם, ולא זהו הדרך לעבודה האמיתית, וזה שאמר להם זה הדבר אשר אמרתי אליכם עבודת הקרבנות אשר צוה י"י תעשו, אתם עשו רק כאשר צוה י"י לקיים מצותיו ולא לשום כוונה אחרת, וממילא וירא אליכם וכו', משא"כ אם תתכוונו לשירא עליכם כבוד י"י, והבן:

ויאמר משה זה הדבר וכו'. הנה התרגום יונתן מפרש דין פתגמא דתעבדון אעדו ית יצרא בישא מן לבכון ומן יד איתגלי לכוני יקרא ד"י. הנה הוקשה לו הקושיא כנ"ל כי לא פורש מה יעשו, אבל לא נדע האיך מרומז הענין שפירש הוא ז"ל בכתוב. והנראה דהנה המשכיל בעינינו, כשוראה שהיצר מסיתו לאיזה תאוה רעה ואהבה רעה או יראה רעה מוכרח להתבונן מאין בא זה לאדם כיון שאין זה רצונו ית' וכי סלקא דעתך שהיצר הוא מקטרגא דמאריה ח"ו, על כן יתבונן שזה הוא מהמדות הנבראים שנפלו בשביה, ובאה אליו המחשבה [מאהבה] או מיראה וכיוצא, והאדם מחויב להפשיט גשמיית הענין להעלות לאהבת י"י ית' וליראתו ומתחדש עי"ז מעשה בראשית כנודע, והמשכילים יבינו כאשר קדם הדיבור אלינו בכמה מקומות, ותיכף בהעלות אדם על לבו יתגלה לו פנימיות החיות של המחשבה שהוא כבוד י"י. ועוד בהבין הענין יותר יתגלה לו שהמחשבה שנפלה לו הוא כסיו ומלבוש לפנימיות החיות, ויבין ידע שגוף המלך בתוך המלבוש, וזה נקרא כבוד י"י כי רבי יוחנן קרא למאני מכבודתא [שבת ק"ג]. משא"כ כשנשא ח"ו בגשמיית המחשבה:

זה שתיבן פירוש הקדוש (אולי צ"ל הכתוב) זה הדבר אשר צוה י"י תעשו, ר"ל על כל דבר ודבר שיפול במחשבותיכם, תעשו רק את אשר צוה י"י באותו הענין, אם הוא מדיבור אהבה תתעוררו אהבת י"י, ואם יראה התעוררו יראת י"י, ותיכף יתראה אליכם שאין היצר מקטרגא דמאריה רק הוא כבוד י"י שכל ענין מתלבש פנימיות חיותו ית', וכל דבר שבעולם נקרא כבוד י"י מלבושים לניצוצי קדושתו ית'. וזה הפירוש מלון על כל העולם כולו בכבודך [בתפלת ר"ה], היינו במלבושיך, יהי

דבר המערכת

אלא בשביל שיהיה לו כוח לעבוד את הבורא לקיים מצוותיו ותורתו. וגם צריך להיות הבהמה מעלת גרה. שיוכל להעלות מאכלים דרך גרונו בחוצה החוצה, מרמז על האדם שאוכל את המאכל להיות מבחין ומבדיל בין דברים טובים שנכנסים לגוף לבין הלוא טובים, ולא רק במאכלים, להיות פולט החוצה ומברר מה כן להכניס לתוך הגוף והנפש ומה להפליט החוצה, ולהתרחק מהם, אם זה מאכל לא כשר, או דיבורים לא כשרים וכו"ב.

וכן בהמשך בכל החיה השורץ על הארץ, מזה אין שום דבר לאכול, כי עצם היות החיה הזו שורצת על הארץ, מחוברת לקרקע ולא רצינית כמו הנחש שכל כולו הולך על בטנו ומחוברת לקרקע ולא רצינית, חיה כזו כולו טמאה, ולא יכולה להיות כלי אדם להתחבר ע"י המאכל לקיום התורה והמצוות, כי החיה הזו כולו מושקע בארציות, ללא יכולת להתנתק מהבהמיות והארציות, המרמז על טומאה וחיבור לגשמיית בלבד.

וכן אפשר לומר בדגי הים, צריך להיות סנפיר וקשקשת, הסנפיר הינו דבר מובדל מהגוף שיוצא החוצה ומופרד הוא ומנתק את הגוף מהקרקע כששוכב על גבו, וכן הקשקשים גם כשהדג שוכב על בטנו, אזי יש דבר שמפריד בין הגוף לקרקע וזה הקשקשים כמין ציפי על כל הגוף, ואינו יוכל להיות הדג בעצמו מחוברת לקרקע ולמים, ורק דגי ים כאלו כשרים לאכילת בני אדם לרמזו להתנתק מהארציות והאדמה.

וכשהאדם אוכל מאכל שאינו כשר אזי הוא מטמטם את הגוף, מתמלא הוא כולו תאוה לגשמיית לתאוות היצר בכל הבהמיות של האדם, וגורם לטמטום הלב והמוח ח"ו וה' ישמרנו מהם..

ויהי רצון שנוכה שיוחק בנו הירושמים מחג הפסח, זמן יציאת מצרים, להיזהר ולהישמר במשך כל ימות הקיץ להתרחק מהכיעור והטומאות, שנוכה להיות מוזכרים להשי"ת ולהתטהר ולהתקדש בקדושה של מעלה בפרט בימים האלו ימי הספירה, להעלות בקודש בתיקון המדות לשלימות העליונה, ועי"ז יושפע שפע רב בכל העלומות.

ער"ק מלני כ"ה נסן,
 וזמא דהחולא דהרה"ק ש'ס'נ
 ברכת שבטא אבא,
 דיזכס פנאס בנימין בן אנה אבא

בפרשתינו: **זאת החיה אשר תאכלו מכל הבהמה אשר על הארץ.** הקב"ה ברא עולם ומלואו וברא בהם בני אדם ולעומתם חיות עופות ושרצים, מהם טמאים ומהם טהורים, חיות אשר נבראו למאכל בני אדם להחיות נפש כל ח'י, וכאלו אשר מצויים אנו להתרחק מהם, ואפילו כאלו אשר מטמאים במגע ובמשא.

ולהבין קצת את הענין של המאכלים הטהורים ושאנים טהורים, כאשר מצד אחד המאכלים הטהורים והכשרים נותנים כוח לאדם לעבודת הבורא, ויכול האדם ע"י המאכל לזכך את גופו ונפשו, ומצד שני ע"י אכילה של מאכל טמא ולא כשר, האדם מטמטם את גופו ונפשו, והדבר גם מורגש באדם מיד אחרי שהוא אוכל דבר שאינו כשר, או דבר שאינו מוסף לבריאות וכוח הגוף, אזי מרגיש מיד מטמטם וירידה בנפשו ובנשמתו.

התורה הק' רצתה ללמד אותנו שע"י סוג המאכל שאדם מכניס לפיו, אזי המאכל מרמז על האדם על התנהגותו וזה משפיע על התנהגותו וגופו ומשם לנפשו ונשמתו, ביסוד שבפרשתינו באכילת חיות ובהמות ועופות וכו' רואים, שהמאכל בעצם סוג המאכל, בעצם היצירה שנוצר ע"י הקב"ה בבריאת העולם, יש בזה השפעה למי שאוכל אותו על חיותו והתנהגותו.

ונתן בזה בעז"ה כמה דוגמאות. ביסוד של הבהמות הטהורות והטמאות. היסוד של הבהמה הטהורה הינו שוסעת שסע ומעלת גרה. גם אם זה חיה ההולכת על הארץ שזה הארציות והבהמיות שבארבע רגלים הולך על הארץ. ונראה מחובר על הארץ. בכל זאת כף רגלו אינו לגמרי מחובר על הארץ. אלא שוסעת שסע, יש הבדל בין אצבע לאצבע, וזה מפריד את החיבור השלם של אותו הולך על ארבע לקרקע לארציות, וכשהאדם אוכל מאכל בהמה, לכאורה היה צריך בזה לטמטם את האדם, אבל בזה שהמאכל הינו מבהמה שיש בו סימנים של פירוד מהקרקע, זה מרמז שהמאכל אינו מדבר שלגמרי מחובר לקרקע, אלא יש הפסק, והאדם באכילה כשרה של המאכל, יכול להעלות את המאכלות למעלה, ולא להישאר מדובק בבהמיות ובארציות של הבהמה שממנה בא המאכל, ולרמז, שגם אם הוא אוכל אמנם מבהמה שהינו בהמיות וגשמייות, אבל האדם גם באכילה שזה דבר גשמי, לא להיות לגמרי מחובר לארץ, לא לאכול רק בשביל הגוף והנפש.

הילולא דצדיקא

ביום שישי כ"ה ניסן ערש"ק שמיני

יום הילולת הרה"ק בעל הדברי חיים מצאנז זיע"א רבינו הבני יששכר" היה בידודת עמוקה עם מרן בעל הדברי חיים, עוד כאשר היו כתלמידים אצל החוזה מלובלין, כאשר רבינו נהג בהזדמנויות שונות להראות לו את חידושיו אשר העלה על הכתב עד כדי שלמות היותם בדור אחד, אולם הדברי חיים" היה צעיר ממנו, אבל בעיניו הבדלוחית ראה ברבינו הבני יששכר" נשמה גבוהה ומיוחדת שירד בדורו, והתבטל אליו עד כדי שידוע שלמד רבינו הדברי חיים" בספה"ק בני יששכר" לפני התקיעות ברה"ה.

וכן היה הסיפור (אשר סיפר האדמו"ר מצאנז קלויזנבורג זצ"ל, וגם מובא בספר בית שלמה): באחד בימי ר"ה שהו בצאנז תלמידיו רבי נפתלי הירצקה מראצפערט ורבי שמואל פרענקל זיע"א אב"ד ק"ק דארג בעל מחבר 'אמרי שפר' עה"ת, והחליטו ביניהם שהם רוצים לדעת מה עושה רבם לפני תקיעת שופר, הם הצליחו להיכנס בקודש פנימה, ולהסתתר בחדר בו עמד להיכנס רבם הרה"ק מצאנז ע"מ להתכונן לפני תקיעת שופר, מבלי שיגישו בהם, בהיכנסו לחדר ראוהו לוקח ספר ומעיין בו בדביקות מיוחדת, בפעם ההיא השתהה רבי חיים בחדרו כשלוש וחצי שעות, עד שהשמש נכנס לחדרו והזכירו כי השעה כבר מאוחרת, לאחר שרבם עזב את החדר, יצאו ממחבואם והתקרבו לשולחן ע"מ לראות באיזה ספר עיין במשך כל הזמן, בראותם כי זה היה ספר 'בני יששכר' הורה בלבם: וכי אין לרבינו ספר חשוב יותר לעיין בו, כהכנה לתקיעת שופר?

בעת עריכת השולחן שלאחר התפילה, כאשר שני הרבנים הנ"ל נגשו אל רבם כדי לקבל ממנו שיריים, החל רבי חיים להכות בכף ידו על השולחן, ואמר: קשה מנשוא עם החסידים של היום, הם בודקים ומודדים את הצדיק מכל רגל ועד בדיקוד, ובוטחים במה הוא מעיין, הם צריכים לדעת שאם צדיק מעיין בספר, הרי זה בוודאי נכתב ברוח הקודש, והבני יששכר" היה בעל רוח הקודש, וספרו נכתב ברוח הקודש.

סיפר ר' אפרים אברט ז"ל, מתלמידי בית דינוב, פעם כאשר הדברי חיים" ביקר אצל בן רבינו רבי דוד, לאחר פטירת רבינו, שאלו הדברי חיים, כמה זמן נהג אביו הקדוש לישון ביממה, כאשר רבי דוד השיב 'שעתיים ביממה' לא יכול היה הדברי חיים להאמין למשמע אזונו, בידעו את היקף חידושי

שחידש והעלה על הכתב, ומעלותיו הרבות אליהן הגיע, וירקע בגליו באמרו: האם זה לא גוזמא? זו גוזמא, לא יתכן שהיה לו כל כך הרבה זמן בעבוד שינה ביממה.

הדברי חיים" זיע"א אמר על הרה"ק הבני יששכר" זיע"א, שאף תנועה קטנה אינו עושה בלי יחוד.

ידוע אשר רבינו לא הדפיס את ספריו בחייו, רק את ספרו 'בני יששכר' יש כאלו שאומרים שכן הדפיס בחייו, ואין לכך סימוכין ברורים, ואפילו את השמות לספריו לא לכולם קרא, ועל שלושה מספריו נתן להם שמות הדברי חיים", כך על ספרו "מגיד תעלומה" (על בבלי וירושלמי, הרי"ף הרא"ש והמרדכי) קבע את שמו הרה"ק מצאנז בתוך הסכמתו על הספר, וכן כותב: אקלע לאתון. נכד להרב הגאון הצדיק המנוח מו"ה צבי אלימלך זצלה"ה מדינאב, ובידו חיבור נחמד ומפואר על מסכת ברכות מא"ז הרב הצדיק הנ"ל, וכמדומה לי שהחיבור הלז הראה לי הרב הצדיק זצלה"ה בעודו בחיים חיותו, וראיתי בו דברים נחמדים וישרים משמחי לב, ומהנכון לחלקם להפיץ בישראל, מגיד תעלומות חכמתו ותורתו כאשר כבר זכינו להנות מאור תורתו בכמה חיבורים על פני תבל, זה שם הספר אשר יקרא לו "מגיד תעלומה"... עכדה"ק.

כך גם ספרו "ריח דודאים" (חידושים על מסכת מגילה) נקבע שם הספר ע"י הרה"ק מצאנז, וכן כותב בהסכמתו על הספר:

הן בא אלי... נכד לאותו צדיק הרב הגאון הקדוש האמיתי מו"ה צבי אלימלך זצלה"ה מדינאב, ובידו כתבי קודש ממר א"ז, דרושים נחמדים ויקרים על חנוכה ופורים וחידושים על מסכת מגילה... והנה לתת הסכמה על חיבורו, אך למותר הוא, כי כבר פרש גדפוהי על פני תבל, ומלאה הארץ תנובה מחכמתו הזורח מסוף העולם ועד קצהו, ורבים שתו ורבים ישתו בצמא את דבריו הקדושים הנובעים ממקור מים חיים, ונוזלים מן לבנו... זה שם הספר אשר יקרא לו "ריח דודאים"... עכדה"ק.

וכן הן הדברים לגבי ספרו "נחל אמונים" (לספר חכמת הנפש, רבי אלעזר מגרמיזא, בעל "הרוקח" אשר רבינו עשה הגהות על כל הספר, ואילו הפירוש עשה רק על חלקו, כי נפטר באמצע... וכן כותב בעל ה"דברי חיים" בהסכמתו:

הנה כבר נודע בשערים גודל צדקתו וקדושתו של כבוד מחו" הרב הגאון הקדוש המפורסם המנוח מו"ה צבי אלימלך שפירא זצלה"ה בחיבוריו הקדושים המאירים ע"פ תבל, אשר כבר נדפסו ועוד הרבה הנה בכתובים ת"י בניו הקדושים, וכעת ברצוני... להעלות על מכבש הדפוס חיבור אחד מגאוני קמאי קדישי נקרא בשם חכמת הנפש אשר מחו" הרב הגאון הנ"ל בקדושת שקידתו שם עיונו עליו להסר חרולים וטשטושים אשר מרוב עתים, גם סילת וזיכך האמרים ועשה סדרים כדרכו בקודש, גם התחיל עשות פירוש נכון כמבואר בהקדמת נכדו הרב מ' פ"א הנ"ל, מי יתן ויהי לבנם זה להוציא לאור תעלומות גם שאר כתביו הקדושים, ולרות הצמאים והמשתוקקים לחזות בנועם ד' לקחת מוסר

השכל ולידע דרך ה'.. וזכות המחבר הגאון הקדמון וזכות מחו" הרב הגאון הנ"ל המעתיק והמבורר והמפורש יגינו עליו... עכדה"ק.

כאשר רואים ביטויים נשגבים כאלו יוצאים מפי צדיק מרן בעל ה"דברי חיים" על גדולתו וקדושתו וכוחו של רבינו מרן הבני יששכר" לא נותר לנו אלא לשתות בצמא את דבריהם הקדושים, ללמוד את ספריו, לקחת מוסר השכל ולידע דרך ה'..

בוודאי הרוצה למצוא דרך החיזוק בתורה ועבודה, בהתרחקות מהרע, והתקרבות לטוב, יקבע לעצמו שיעור חק ולא יעבור באחד מספרי רבינו, בוודאי ימצא מזור לנפשו, כאשר העידו אלו שטעמו טעם זה, אשר רבינו מלווים בכל מעשי ידיהם לשמירה עליונה, לברכה והצלחה, ברוחניות ובגשמיות. זיעועכ"א

מבני יששכר יודעי בינה וגו' לדעת מה יעשה ישראל (דברי הימים א, ב'לג)

מהדר ההלכה מתוך ספרי רבינו זיע"א

בעריכת הרה"ג ר' אברהם צבי פנאהיים שליט"א

יטבול ד' טבילות ויציר לפניו אותיות שם הוי"ה
הלוגין הם תתק"ס מרומזין במילוי כ"ו של הגימטריא של שם הוי"ה שהוא פ"ו [דהיינו המילוי לבד בלי השורש], תכפול פ' פעמים ו' הוי"ה, ו' פעמים פ' הוי"ה הפעם ת"פ, ביחד הוא בגימטריא תתק"ס, על כן כתבו המקובלים לטבול ד' טבילות נגד ד' אותיות הוי"ה, ושעמתי שצריך לצייר שם הוי"ה במחשבתו בשעת הטבילה.

הטבילה מחכמת כאוירא דארץ ישראל

וכן ארץ ישראל הוא מהלך מ' יום שהם תתק"ס שעות, על כן מקוה סגולה לחכמת התורה כמו שאוירא דארץ ישראל מחכים ואין תורה כתורת ארץ ישראל, וכן צריך האדם להתפלל במקוה שינצל מדין הקשה והבן. (רגל ישרה, הוספת מהרצ"א) מי שירצה לנהוג כדברי המחמירים שלא ללמוד בשום אופן בלא טבילה [כשצריך לזה] אעפ"כ יקום וילמוד בהרהור, כי בדברי תורה הרהור כדיבור דמי להחשב כלימוד, או [אם] יצטרך לכתוב דברי תורה יכתוב, וכן מנהגינו. (הוספת מהרצ"א אות טט)

אך מעין ובור מקוה מים יהיה טהור, הטהור במקוה מועיל להשגת התורה

מקוה יש בה ארבעים סאה שהוא תתק"ס [960] לוגין, כמנין ארבעים יום שישב משה בהר לקבל הלוחות, ומנין השעות שיש בארבעים יום הם תתק"ס, והלוחות יהיה משקלן ארבעים סאה, וסוכו הקבין שיש במקוה הם ר"מ [240], כמנין המילין שחזרו ושבו ישראל בשעת מתן תורה, כי על כל דיבור ודיבור חזרו י"ב מיל ושבו י"ב מיל הרי כ"ד מיל לכל דיבור, כפול עשרה פעמים סך הכל הוא ר"מ מיל.

נמצא ענין התורה והלוחות נרמז במקוה, על כן מקוה מועיל להשגת התורה כמו שכתבו המקובלים, ולדעתי צריך לכונן זה הענין בעת טבילתו במקוה.

נעשה ככריה חדשה

וכן יצירת הולד הוא בתתק"ס שעות, הרי כשארם טובל את גופו בתתק"ס לוגי המקוה נעשה ככריה חדשה שנוצר בתתק"ס שעות.

ר"ח איי בימים רביעי וחמישי, המולד: אור ליום ה' שעה 7:05, 15 חל'

מהנעשה בחצרות קדשינו:

וכ"ק האדמו"ר סיפורים מגדולת הצדיק.

ביום שישי לאחר תפילת שחרית וארוחת בוקר עלו כולם בראשות האדמו"ר שליטא לאוהל רבינו בדינוב, ונערכה תפילת רבים למען הכלל והפרט, והמשיכו בדרכם לליצונסק שם ישוה בשב"ק.

בשבת הבאה פרשת תזו"ג מ' אייר יום הילולת הרה"ק רבי ישעיהו מקראסטיר זיע"א, כאשר עדיין אין באפשרות לכל החפצים לשהות בשבת בקראסטיר, והמרחק בין דינוב לקראסטיר הנו בערך שלוש שעות נוסיעה, תהיה קבוצה בדינוב ויש אפשרות להירשם.

העולים לדינוב:

בליל שישי זה שהו בדינוב קבוצה גדולה מחסידי ביאלה לוגאנו בראשות כ"ק אדמו"ר מביאלה שליט"א, אשר הגיעו לפולין לתפילות למען הכלל והפרט על קברי הצדיקים שבפולין, ובפרט ביומא דהילולא של הרה"ק מצאנז זיע"א.

לאחר העליה לציון הקדוש בצאנז, הגיעו כל הקבוצה בראשות האדמו"ר לדינוב, וערכו במקום סעודת הילולא רבתי לכבוד הצדיק, מוסדות בני יששכר ארגנו ליציבור עבודת הילולא כמנהג וכיאות לכבוד הצדיקים בשר ודגים וכל מטעמים.

חג הפסח בניהמ"ד דינוב ירושלים:

כבכל שנה התקיימה מסיבת חג לחברי וידידי בית מדרשינו, כאשר על שולחנות ערוכים ומלאים בכל טוב, הצטופפו עשרות יהודים, זקנים ונעורים מסתלתל ומשמנה של ירושלים עיה"ק, לסיפורי חסידים, ודיבורי חיזוק ברוח ימי האמונה חג פסח, ושירי גוש משיי"ב בית דינוב. עד השעות המאוחרות של הלילה, כאשר המתאספים יוצאים שחובים בתור וחסידות ובהתלכדות לחיזוק והתחדשות השעורים בחסידות הגלמים מדי שבוע ובספרי רבינו הביהל בית מדרשינו.

בכל ליל שישי בשעה 10.00 מתקיים שיעור בספר 'אגרא דכלה' בבית המדרש דינוב רחוב בלזר 17 שכונת בית ישראל.

מדי יום רביעי שיעור בספה"ק 'בני יששכר' ע"י האדמו"ר מסאסוב שליט"א בבית מדרשו רח' רש"י 44 -ים בשעה 8.15 זמן תפילת שחרית בשב"ק בשעה 9.45 - קידושא רבא במקום - בבית מדרשינו לא מדברים בשעת התפילה וקריאת התורה